

Tarla Kuşu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ocak 2020

Mevsimin güncesine talibim:

Bir azade yangın, mihrabın gölgesinde

Tokuşan renkler

Huzmesinde ömrün,

Gayri kabulü rücu imlerin tekerinde saklı imler

Göğün kanatlarına dokunan Azrail gibi:

Yüklendiği canlara inat

Bir su dokusunda

Hasretle işaretliyorum heceleri.

T/adı damağımda kalan bir y/ara:

Beylik güçlerin akımına

Ferman yazan bir tarla kuşuyum

İçimde kalan nice ukde

Misafirlerini ağırlıyorum şehrin

Ben ki:

Bir şehzadenin gölgesine saklanan sultanın ta kendisi:

Mevsim özürlü bir yabancı atfediyor şiiri

Şiirler küsüyor kimi zaman

Zamandan arda kalan üç beş salise

Aşkı haykıran öfkeli rüzgâr

Oysaki meltem esintisine yenik düşen bir yapraktım ben.

İmgelem gücünde aşkın narı:

Şafağın azabına tutduğum bir iplik kadar

Bağlı olduğum hayat:

Hani, nasıl derler?

Pamuk ipliği...

Kürediğim hayaller

İçime kapandığım bin bir yeis

Varlığa hezimet yükleyen bir ç/ağrı.

Çörekotu yaktı az evvel annem:

Nazarlardan korusun diye beni tüm sefilliğimle

Dikiş tutturamadığım elbet bir rivayet de değildi

Tan vakti dolan gözlerim:
Mimlenmiş gölgelerden de firar eden ömürlük asalet:
En sevdiğim elbet sevdiğime kani:
Şah damarımdan yakın eşsiz muhabbet.

Kefil olduğum hüsranim ve acılarım
Mehter marşı ile de uğurlanmayacağım.
Kök hücremde ne çok kaos:
Otağı kurduğum rahmi evrenin:
Gözlerimde iri dalgalar
Görünmediğime ne şüphe!
Azat edilesi ruhum
Nasıl da nasıl da dar gelir bedenim:
Bir rükû; bir de nuru göğün
Annemin sesinde sürüklendiğim
Olmasa keşke mutluluğun firarı.

Fevri sunumunda aşkın, kapıldığım...
Figan yüklü sefasında aşkın, yandığım...
Sözcüklere sevdalı bir rivayet:
Aşkı adayan mavinin de tininde
Gölgeli bir mevsim
Ensemde ağır bir ağırı:
Çağırduğıma da vakıf:
Ne zamanki sunulsam huzuruna kaderin
Hücreme sirayet eden nice husumet.

Kurşunlanan şiirler;
Kundaklanan ömür;
Denk düştüğüm hangi martavalsa
Kopup geldiğim mazi:
Elbet tereddütsüz sevdiğime haiz iken yerle gök:
Arşı alaya çıkan bir çığlık
Şiirlerimse mezarım
Yazılmaya müsait her gün bitimi:
Sevecen yüreği mevsimin
Oysaki ayazına tutkunum ben yetilerimin
Bazen rencide edilen yüreğim...

Korda yanası bir azamet
Elbet evrenden bana yansıyan:
Tutuklu olduğum zeminde bir sakınca:
Zanların tutuştuğu nice ortanca
Ocak'ın ortasında yeşerir mi hiç boylu boyunca
Serildiğim o şeffaf rahle:
Elemin nazarında tüten duman
Sindiğime de kani olmasın hani kimse:
Soluksuz yazarken
Solan bir çiçekten dökülen polenin nazarında
Açmayı unuttuğum mevsimde
Sağdıcım nice diken
Goncasına talibim ben yeni günün;
Gülmeye tutkun lakin unuttuğum:
Unutulmaksa ne gam!